

विवेत्त्याह । राष्ट्रं वै भारः । राष्ट्रमवास्मै पर्यूहति ।
अथास्यामध्यमेधतामित्याह । श्रीवै राष्ट्रस्य मध्यम् ॥
॥ १ ॥

श्रियमेवावरुन्धे । शीते वार्ते पुनन्निवेत्त्याह । क्षेमो
वै राष्ट्रस्य शीतो वार्तः । क्षेममेवावरुन्धे । यद्धरिणी
यवमत्तीत्याह । विद्धै हरिणी । राष्ट्रं यवः । विशञ्चै-
वास्मै राष्ट्रञ्च समीची दधाति । न पुष्टं पशुमन्यत इ-
त्याह । तस्माद्राजा पशून् पुष्यति ॥ २ ॥

शूद्रा यदर्थं जारानपोषाय धनायतीत्याह । त-
स्माद्वैशी पुत्रं नाभिषिञ्चन्ते । इयं यका शकुन्तिकेत्या-
ह । विद्धै शकुन्तिका । राष्ट्रमश्वमेधः । विशञ्चैवास्मै
राष्ट्रञ्च समीची दधाति । आहलमिति सर्पतीत्याह ।
तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति । आहतं गर्भे पस इत्याह ।
विद्धै गर्भः ॥ ३ ॥

राष्ट्रं पसः । राष्ट्रमेव विश्याहन्ति । तस्माद्राष्ट्रं विशं
घातुकम् । माता च ते पिता च त इत्याह । इयं वै
माता । असौ पिता । आभ्यामेवैनं परिददाति । अग्रं
वृक्षस्य रोहत इत्याह । श्रीवै वृक्षस्याग्रम् । श्रियमेवा-
वरुन्धे ॥ ४ ॥